UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Aluari Pelagij de pla[n]ctu eccl[es]ie desideratissimi libri duo et indice copiosissimo et marginarijs additionibus rece[n]s illustrati

Alvarus <Pelagius>

Lugduni, 1517

Quinquagesimusnon[us] ar. de [con]cordia i[n]ter decretale[m]/ Exijt. ex[...] de v[...]bo. [...]gni. l[...]vj. [et] [con]stitutio[n]es d[omi]ni pape Joa[nne]. quaru[m] vna incipit/ Ad co[n]ditore[m] ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-29953

Visual Library

terem in medio:dicēre vno quia meus eſt.ille alter primū reſpōdit:ego meū eſſe ſpero.quū ille alter iterum diceret. nō eſt tuus ſed meus.tunc ille reſpōdit.et ſi tuus eſt tolle eum.quo dicto non inuenerūt quēadmodum litigarent Item in vitis patrū/Venerūt latrones in cella cuiuſdam ſenis dicentes:omnia q̄ in cella tua ſunt: venimus tollere.Reſpondit ſenex quantū vobis placet filij tollire.Tollentes ergo quicq̄d inuenerūt abierunt. Remanſit autē ſaccellus in abſcondito:quem tollens ſenex inſecutus eſt eos/clamans filij tollite qȯ obliti eſtis.Illi vero admirātes patientiā ſenis/reuocauerunt eū: ⁊ penitētiā egerūt/reſtituētes que abſtulerāt:dicentes hic hō dei eſt. Unde pulchre clemens dicit in canone.xij.q.j.c.ij.ſed per iniquitatē alius dixit hoc eſſe ſuum:⁊ alius illud.⁊ ſic inter mortales facta eſt diuiſio.Item apoſtoli quū miſſi fuerunt a dn̄o ſpecialiter ad predicandū pacem iuxta Eſa.lij. Quā pulchri ſupra montes pedes annuntiantis et predicantis pacē.viij.q.j.olim.quō in iudicio contendiſſent ⁊ alios ad impatientiā infirmos incitaſſent:et cōtra illud qȯ predicabāt feciſſent. ħ de eis credere indignū ē:q̄magni nō fuiſſent in regno celoꝝ/ſicut ſunt ſi dixiſſent ⁊ nō feciſſent et ſe nō pacificos: ⁊ ſe non mūdi cōtemptores veriſſimos oſtēdiſſent.Mat.v.Ad eos enim potiſſime qui erāt capita eccleſie:et totius perfectionis exēplar/ptinebat non litigare.nō alios ad eos odiendos ꝓuocare.Gala.v.ſꝫ ad cōcordiam reuocare et pacificare.xc.diſt.per totum.ex̄ de treu.⁊ pa.c.ij.§.fi.Quis em̄ videret eos ꝓ temporalibus que ſunt ſtercora.Phil.iij.litigare/et eis de cōtemptu mūdi crederet:ar.xxv.diſt.primū.immo nedū ſolus paulus dixit/Phil.iij.ſed et omnes alij apoſtoli omnia arbitrati ſumus vt ſtercora: vt chriſtū et proximum lucrifaciamus. Nam ⁊ ſimplex laicus frater Egidius ſocius beati Franſci dicebat:Si vis ſaluari non petas tibi fieri iuſtitiam ab aliquo.Preterea ſi apl̄i cum aliquo in iudicio litigaſſent: ſupponendū eſt ꝙ ſemꝑ iuſte petiſſent:et rei cōtra quos egiſſent ſe cōtra iuſtitiam defendiſſent.In iudicio autem vterq̄ ſubit tam reus q̄ actor calūnie iuramentum.C.de iura.calū.auꝭ.ꝑncipales.⁊ ex̄ de iura.cal.c.j.et vlti.ſed dominus dixit Math.v.Sit ſermo veſter eſt eſt.nō non.ex̄ de iureiu.c.ꝙ chriſtus.Iurare autē et ſi peccatū nō ſit:nō tamē debet fieri niſi q̇s neceſſitate cogatꝭ/videlicet quum videt pigros eſſe hoīes ad credendum: qȯ eis eſt vtile ſicut dicit Aug⁹ in ſermone dn̄i:et ponitꝭ.xxij.q.j.ita ergo.ſꝫ nulla neceſſitas erat apoſtolis ad repetendū aliquid in iudicio ex quo extra iudiciū eorū debitores nolebant eis reddere:ergo iurare non licite poterant: q: per hoc debitores ad ſalutem non reducebant:immo fuiſſet eis occaſio peierandi ex quo alſ eis ſatiſfacere debitores nolebāt qui em̄ ſcit alium velle falſum iurare:et a tali recipit iuramentū vincit homicidam:q: homicida corpus occiſurus eſt:ille animam.immo duas animas:et eius quem iurare ꝓuocauit:⁊ ſuam.ſic dicit Aug⁹ in ſermone de decollatione beati Ioannis.⁊ transfertur.xxij.q.v.ille.Itē Mat.v. Videns ieſus turbas.dicit Aug⁹ ſuper illum ſermonem/ꝙ apoſtoli in hac vita illas.viij.beatitudines ibi deſcriptas habuerūt.Sed inter alias/ſcd̄a beatitudo eſt/Beati mites ⁊c.vbi Auguſti.Mites ſunt qui cedunt improbitatibus:et non reſiſtunt malo:ſed vincunt in bono malum.Et idem ſuꝑ lucam.Mitiga ergo affectum tuum:vt nō iraſcaris:aut certe iratus ne peccaueris. Preclarū eſt em̄ motū tēperare cōſilio:nec minoris virtutis dicitur cohibere iracūdiam/ꝙ omnino nō iraſci:quū plerūq̄ illud leuius:hoc fortius exiſtimetꝭ.Rixentꝭ igitꝭ immites ⁊ dimicent ꝓ terrenis ⁊ tpalib⁹ rebus:ſed beati mites: qm̄ ipſi poſſidebunt terrā:de qua euelli non poſſunt.illam inquā terram de qua in p̄s.cxlj.dicitꝭ: Portio mea in terra viuentium.Ergo ⁊ apl̄i ꝓ terrenis nō litigauerūt in iudicio nec extra:qȯ ſi feciſſent: mitigatis beatitudinē nō habuiſſent. qȯ eſt contra Auguſtinū vt ſupra dixi.

¶ Articulus.lix.

Reſtat inter hec querere q̄ poſſit eſſe concordia inter decre.extꝭ. ex̄ de ꝟ.ſigni.li.vj. ⁊ extrauagantē dn̄i pape Ioā.xxij.q̄ incipit/Ad cōditorē.et aliam que incipit/Cum inter.cuius tenor talis eſt de verbo ad verbum extractus de bulla appenſa hic ponitꝭ:extrauaganti Ioan.xxij.Cum inter nonnullos viros ſcholaſticos/ſepe contingat in dubium reuocari/vtrum pertinaciter affirmare redemptorē et dominū noſtrū ieſum chriſtū/eiuſq̄ apoſtolos in ſpeciali non habuiſſe aliqua nec in communi/hereticum ſit cenſendum/diuerſis diuerſa et aduerſa etiam ſentientibus circa illud. Nos huic contrectationi finem imponere cupientes/aſſertionem huiuſmodi pertinacē.vide qȯ legitur et no.ex̄ de ſum.trini.c.j.li.vj.in.§.fi. ſuper verbo aſſerere.in vltima gloſ.Ioan.an.cum ſcripture ſacre que in pleriſq̄ locis ipſos nonnulla habuiſſe aſſerit contradicat expreſſe ipſamq̄ ſcripturam ſanctam/per quam vtiq̄ fidei orthodoxe probantur articuli:quoad premiſſa fermentum aperte ſupponat continere mēdacij: ac per conſequens quantū in ea eſt:eius in totum euacuās fidem catholicam reddat eius probationem adimēs dubiam et incertam/deinceps erroneam fore cenſendam ac hereticam de fratrum noſtrorum cōſilio hoc perpetuo declaramus edicto. Rurſumq̄ impoſterum pertinaciter affirmare/ꝙ redemptori noſtro eiuſq̄ apoſtolis his q̄ ipſos habuiſſe ſacra ſcriptura teſtatur:nequaq̄ ius ipſis vtendi ſeu conſumendi competierit:nec illa vendendi ſeu donandi ius habuerint:aut ex ipſis alia acquirendi: que tamen ipſos de premiſſis feciſſe ſcriptura ſacra quam dicere mentiri nefas eſt.xxiij.q.v.quid ergo.ix.diſt.ego.c.ſi ad ſacras.cum.c.ſeq.xxv.q.j.ſunt quidam.teſtatur ſeu ipſos potuiſſe facere ſupponit expreſſe: quū talis aſſertio ipſorū vſum et geſta euidenter includat in premiſſis non iuſta.Quod vtiq̄ de geſtis vſu ſeu factis redēptoris noſtri dei filij ſentire nefas eſt ſcripture ſacre contrarium/et doctrine catholice inimicum/aſſertionem ipſam.ex̄ de ſum. trini.et fide ca.§.porro.ibi/pertinaciter.in Clemen.et de vſur.ex graui.§.ſi.ptinaciter.i Clem̄.legitꝭ ⁊ no.xxiiij.q.iij: dixit apl̄s.ibi/ptinaci animoſitate.⁊ gloſ.ſi.ibi/ptinacē de fratrū eorūdē cōſilio deinceps erroneā fore cēſendā merito ac hereticā iudicam⁹.huiuſq̄ ꝟba cōſtitutionis dn̄i pape Io.xxij.Videtꝭ q̄ ſaluo iudicio Romane eccl̄ie ſacroſctē ꝙ verba dicte ɔſtitutiōis nō ɔtradicāt determinationi eccleſie poſite ex̄ de verbo.ſigni.exijt q̄ ſeminat.in.§.porro. nec alijs ibi cōtētis:nec a ſentētijs reuerēdoꝝ patrū ⁊ doctorū in ſacra pagina famoſoꝝ fratrū bonauēture in ſua apologia ⁊ Ioānis de pechano/in libro de pfectiōe euangelica traditis diſcrepēt. Nec a determinationib⁹ capitulī gn̄alis ordinis fratrū minoꝝ puſij celebrati. ¶ Nā hr̄e aliq̄d quātū ad p̄ſentē materiā ptinet: accipitꝭ tripliciter. Uno modo quantū ad vſum facti ſimplicē ⁊ tn̄ iuſtū.⁊ ħ modo ſerui ⁊ religioſi q̄ ſerui dicuntꝭ.liiij.di.multos.et q̄ pro mortuis reputantꝭ.C.de epiſ.⁊ cleri.deo nobis.§.j.in fi.in textu et in gloſ.⁊.xvj.q.j.placuit.vbi de hoc.⁊.c.ſunt nōnulli.in p̄n.vno modo dicuntꝭ hr̄e quātū ad vſum facti ff.de pecu.l.nec ſeruus.⁊.l.id veſtimentū.⁊ no.xij.q.j.non dicatis.in gloſ.nunquid.⁊.c.dilectiſſimis in gloſ.ergo aliquis.⁊ ſic accipitur vno modo habere.ff.de ꝟ.ſigni.habere.legitur et no.xxiij.q.vij.quod autē.ibi/non ſolum que habebant ⁊c.et in gloſ.non intelligas.Et hoc modo habere accipitur in regula beati Franciſci ab eccleſia approbata/in.c.ſiq̇.ibi/habeāt vnā tunicā cū capitio:⁊ aliam ſine capitio q̄ voluerint hr̄e.⁊ in.c.clerici.ibi/ex quo hr̄e poterunt breuiaria.⁊ in.c.fratres nihil.ibi/habere velitis.Et iſto mō habēdi religioſi dicuntꝭ hr̄e:q̄ tn̄ quātū ad ꝓpriū nihil habent:vt.xij.q.j.nō dicatis.in p̄n.⁊.xviij.q.ij.abbates.ibi/aut peculiare aliquid habere.⁊.liiij.diſtin.abbati.ibi/qui enim nihil proprium habet.et.C.de epiſco.⁊ clerī.autꝭ.ingreſſi.⁊.xix.q.vlti.q: ingredientibus.et ex̄ de oſ.

Hr̄e aliq̄d q̄ntū ad vſum facti accipitur.

ex quāto. ⁊ xij. q. j. nolo. ibi: Nulli licet in ſocietate noſtra habere aliq̄d propriū. ex̄ de regu. ex parte. de ꝯuer. ꝯiu. dudū. §. verū. ⁊ de ſta. mona. c. ij. ⁊ c. ſup eo. ⁊ c. cū ad monaſterium. §. fi. vbi de hoc. ⁊ no. de cō. diſt. j. iubem⁹. Apocaſ. c. vlti. in. j. gloſ. in fi. ⁊ q̄ cleri. vel vo. c. vltimo in gloſ. ergo. Et de hoc modo habendi ſimplici loquit̄ p̄e. decre. exijt. et decre. Clemē. exiui de paradiſo. poſita in tit. de ꝟ. ſigni. In quib⁹ dicit̄ ꝙ fratres minores ſcḋm regulā beati Franciſci habere poſſunt vnam tunicam cum capitio et aliam ſine capitio. Et tñ in eiſdem dicit̄/ ꝙ fratres nihil ſibi appropriēt: vel appropriare ſibi nihil poſſunt vel in cōi etiā: q: hoc expreſſe in regula cōtinet̄ in. c. fratres nihil ſibi appropriēt. per qḋ liquido apparet/ ꝙ habere ibi ſumit̄ quātū ad ſimplicē facti vſuȝ. Et ſcḋm hūc modū chriſtus ⁊ apoſtoli habuerūt in cōmuni et in ſpeciali et iuſte ⁊ etiā aliq̄n loculos. Quorū apoſtolorū locū et vitam tenent monachi quātum ad abdicationem ꝓprietatis ⁊ dñium oīm rerū in ſpeciali: vt no. xvj. q. j. ex authoritate. ⁊ xij. q. j. videntes. in gloſ. Epiſcopi ⁊ fratres quātū ad abdicationē proprietatis ⁊ dñium ōīm rerū tā in ſpeciali/ ꝙ in cōmuni vt habet̄ in dicta decre. exijt. §. porro. ¶ Alio mō accipit̄ hr̄e quantū ad ius adminiſtrationis ⁊ diſpēſationis. Et hoc modo prelati ſiue epiſcopi: q̄ in locū aploꝝ ſuccedūt quoad prelationē et diſpenſationē rerū eccl'ie: vt p̄e. c. videntes. in textu et in gloſ. ⁊ lxviij. diſt. quoꝝ vices. ⁊ xxj. di. in nouo. dicunt̄ habere ⁊ habent ius adminiſtrationis ⁊ diſpēſationis ad vtendū reb⁹ eccl'iaſticis. nō ꝙ res eccleſie dicant̄ eorū eſſe quātū ad dñium ⁊ ꝓprietatem: ſȝ ſolum quātū ad procurationē ⁊ diſpenſationē ⁊ adminiſtrationē ⁊ hoc ꝓbat̄ xij. q. j. c. vltimo. in textu ⁊ in gloſ. xxiij. q. vij. quod autē. ⁊ xxiij. q. viij. cōuenior. et ex̄ de dona. c. ij. legit̄ et no. cum fi. ⁊ xij. q. j. epūs eccleſiaſticarū. x. q. ij. epūs. Et ex hoc iure cōpetit eis vēdere ⁊ donare in caſibus in iure cōceſſis. xij. q. ij. ſine exceptione. x. q. ij. hoc ius. ex̄ de re. eccle. nō alie. vt. ſ. ex̄ de his que fi. a prela. cum in apoſtolica ſede. ⁊ legit̄ ⁊ no. de dona. ceterū. cum fi. ¶ Tertio modo ſumit̄ hr̄e quātuȝ ad dñium. Et hoc modo habēdi dñium ſubdiſtinguit̄. Uno modo dicit̄ quis habere ſcȝ quātū ad dñium qḋ eſt de iure diuino: de q̄ iure diuino no. diſt. j. ius naturale. in gloſ. j. et diſt. viij. quo iure. in gloſ. ex hoc. Et hoc mō res deo ſiue eccleſie donate vel oblate ꝓpter deū: ⁊ decime dicunt̄ haberi ⁊ eſſe in dñio chriſti ⁊ corporis ei⁹ qḋ eſt eccleſia. xij. q. ij. qui chriſti. ⁊ c. nulli liceat. ⁊ c. p̄dia. et. c. qui abſtulerit. ⁊ q. iiij. pontifices. et. q. j. res eccleſie. et c. videntes. ⁊ c. expedit. vbi de hoc no. ⁊ plene ꝑ Innocē. ⁊ Oſtiē. ex̄ de cauſa. poſ. cum ſuper. ⁊ de hoc dñio legit̄. xvj. q. iij. inter memoratos. vbi dicit̄/ eccleſie cuius eſt ius retētionis ſic eternum dñium. ⁊ habet̄ Leuit. vlti. circa fi. De hoc dñio: qḋ ſpectat ad chriſtū ⁊ ad corpus eius qḋ eſt eccleſia fideliū. xxiij. q. v. de liguribus. dicit̄. j. ad Cor. iij. Oīa veſtra ſunt: vos autē chriſti. xxiij. q. vij. c. j. circa p̄n. et. c. qḋ autē. circa fi. Et de hoc modo habendi exp̄ſſe Aug⁹ ſuper Joā. loquēs de donatiſtis dicit: Ueniāt ad catholicam eccleſiam: ⁊ nobiſcū habeant nō ſolum terram: ſed etiaȝ eū qui fecit celū et terrā. In hmōi autē cōmunitate viuētes: et iter paupertatis altiſſime arripiētes/ ⁊ ꝑfectionis euāgelice/ non querunt in rebus quas habent niſi vſum. xij. q. j. clericus. ⁊ c. epūs. vñ Philip. vlti. Theſſalonicā mihi miſiſtis in vſum. glo. ibi q̄ eſt Aug. dicit: Preter vſum in rebus nihil querendū eſt. ⁊ j. ad Timoth. vj. habētes alimēta ⁊c. ideo dicit ibi ſignāter: qb⁹ tegamur/ vt oſtēderet ſe nō q̄rere niſi vſum. ⁊ q: vſus alimētoꝝ ⁊ tegumētoꝝ inter hoīes diſtinct⁹ eſt: ⁊ habetur in ſpeciali: ideo ſepe ſcriptura diuina vtit̄ his nominibus/ ſcilȝ meū tuum/ iuxta illud ps. xxj. Partiti ſunt veſtimenta mea ſibi: et ſup veſtē meā miſerūt ſortē. Joā. xix. iuxta qḋ dictū eſt. j. Timoth. vj. habentes alimēta ⁊c. et habebat chriſtus loculos. xij. q. j. habebat. Et ꝙ hec intelligant̄ quantū ad vſum/ ptȝ ꝑ Auguſtinū in verbis illis apl'i. j. ad Cor. iij. in fi. Omnia veſtra ſunt. ⁊ xxiij. q. vij. qḋ autē. in fi. dicētē/ Omnia veſtra ſunt/ ſcȝ ſuperiora equalia et inferiora. Superiora veſtra ſunt ad perfruendum/ vt deus trinitas. Equalia ad cōuiuendū/ vt angeli qui et noſtri ſunt m[o]do: quia ad vſuȝ nobis ſunt: ſicut dñi dicuntur eſſe famulorum: nō dominio: ſed ad vſum eorum. Inferiora ad vtendū. hec Aug⁹. et ponitur ipſa authoritas Auguſtini in li. queſtionum euangelij: et recitatur in gloſ. ad Rom. viij. ⁊ ſcḋo ſententiarum ibi/ omnia enim ⁊c. Ex iſto etiam iure diuino viris iter ꝑfectionis arripientibus prohibetur dicere/ hoc meum/ hoc tuum proprium. xiiij. q. j. in prin. diſt. viij. §. j. ⁊ c. j. xij. q. j. dilectiſſimis. ⁊ de hoc ſtatu perfectionis Petrus in perſona omnium apoſtoloꝝ dixit Mat. xix. Mar. x. Luc. xviij. Ecce nos reliquimus omnia. Et chriſtus oſtendēs ex hoc eos in regno celorum excellentem gloriam promereri: dixit ibi/ Uos qui ſecuti eſtis me: quum ſe. fi. hominis ⁊c. Ex hoc etiam iure ꝓhibetur viris iter perfectionis arripientibus in iudicio cōtendere: dicēte chriſto. Siquis voluerit tunicā tuā tollere: ⁊ ī iudicio tecū cōtēdere: dimitte ei ⁊ palliū. vt habet̄ Matth. v. ⁊ xiiij. q. j. in p̄n. ⁊ c. j. ⁊ xxiij. q. iij. §. j. Ex hoc etiam iure diuino apoſtolis ⁊ eorū vitā profeſſis cōpetijt et cōpetit tempore neceſſitatis emere et vēdere. vñ dicitur Joan. iiij. Diſcipuli eius iuerunt in ciuitatem vt cibos emerent. Qm autē hoc fecerint/ tempore ſcilȝ quū eis aliter per auxilium humanum non fuiſſet prouiſum. de victualibus patet in eodem euangelio Joan. q: ſamaritani nō coutebantur iudeis. ⁊ Luce. ix. dicitur/ Intrauerunt ciuitatem ſamaritanorū vt pararent illi: et non receperunt illum. vnde gloſ. Bede ibi. Nō enim coutunt̄ iudei ſamaritanis: vt Joan. oſtendit. Ex quo patet/ ꝙ ſamaritani erant inhoſpitales iudeis. vnde apoſtolis per humanū auxiliū nō fuiſſet ꝓuiſuȝ: niſi emiſſent. ¶ Quarto modo dicitur quis habere dominium et proprietatem de iure ſcilȝ poſitiuo. de iure ſcȝ imperatorū: quod ꝑ iniquitatem extitit introductuȝ: ſcȝ vt homines dicāt/ hoc meū/ hoc tuum proprium. et in iudicio cōtendant: vt dicitur in p̄e. c. quo iure. ⁊ c. dilectiſſimis. et de hoc modo habendi iure proprietatis et dominij loquit̄ lex. ff. de ꝟ. ſigni. l. habere duob⁹ modis dicitur. ⁊ ff. de ꝟ. obli. l. ſtipulatio iſta. §. habere. ⁊ no. xxiij. q. vij. qḋ autē. in gloſ. non intelligas. Et ex hoc iure habendi datur et cōpetit in iudicio actio et acceptio. ff. de acqui. re. do. l. rem in bonis. et inde litigia proueniunt: et huiuſmodi dominium et proprietateȝ abdicare ſicut vna perſona priuata poteſt: et ad perfectionē ptinet: ſic et vnum collegium ſingulare hominum qḋ obtinet vicem ſingularis perſone. ff. de fideiuſ. l. mortuo. pōt a ſuo toto collegio abdicare: et ad culmen perfectionis pertinet. Et de tali abdicatione in ſpeciali ⁊ in communi/ ꝙ ſit meritoria et ſancta/ et etiam a chriſto apoſtolis tradita/ loquitur decreta. p̄e. exijt. §. porro. et alie conſtitutiones a Romanis pontificibus ſuper regulam et ſtatū fratrum minoruȝ edite/ dominio aut iure et cōmunitati emanantibus a iure diuino: per quod eſt veritas in columba. xxiiij. q. j. loquitur. i. in vniuerſali eccleſia non eſt ſalubre nec licitum renūtiare. Ex quibus patet ꝙ error eſt dicere ſimpliciter et abſolute ſiue indefinite/ ꝙ chriſtus et apoſtoli non habuerunt aliqua in ſpeciali nec etiam in cōmuni. et ſic omnem modum habendi excludere/ et per cōſequens includere/ ꝙ ipſi non habuerūt res aliquas quātum ad vſum facti nec in ſpeciali nec in cōmuni. Et ꝙ inquantum prelati eccleſie militantis/ et adminiſtratores ſiue diſpenſatores/ non habuerunt ius vtendi et adminiſtrādi in rebus oblatis ſiue conceſſis eis/ et vendendi et donandi eas: prout ſacri canones dicūt: quū hoc contradicat ſacre ſcripture et ſacris canonib⁹ ⁊ dicte decre. exijt. dicenti ꝙ chriſt⁹ loculos habuit: ⁊ cōſequēter in dicta ꝯſtitutiōe/ Cū inter nōnullos. dicit̄ ſcȝ ꝙ h̄ ꝑtinaciter affirmare hereticū ſit cenſendū. Dicere autē cū dicta determinatione eccleſie poſita ī decre. exijt. §. porro. ſcȝ ꝙ abdicatio ꝓprietatis oīm rerū tā in ſpeciali ꝙ in cōmuni ꝓpter deū ſit meritoria et ſancta; quam et chriſtus viam perfectio

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

nis oſtendens/verbo docuit et exēplo firmauit: quā quia apoſtoli inquātum fuerūt ꝓfeſſores paupertatis excelſe/et de qua dicit͛ Mat.xix. Ecce nos reliquimus oīa ⁊c. in volentes ꝑfecte viuere ꝑ doctrine ac vite ipſoꝝ alueos deriuarūt. Et ꝙ ⁊ chriſtus interdū loculos habuit cōdeſcendēs infirmis/ac ꝑ cōſequēs ꝙ chriſtus ⁊ eius apl̄i viā ꝑfectionis oſtēdētes/nō habuerūt ꝓprietates rerū ⁊ dn̄ium in ſpeciali: vel ipſorū apoſtolorū priuato collegio appropriatū: qđ eſt ex iure imperatoꝝ: et implicat ad litigandū: et per iniquitatē introductuꝫ: vt dictū eſt: nō eſt hereticū nec erroneū. nec hoc dicere videt͛ dicta ꝯſtitutio/Cū inter nonnullos. cū dicta decre. Extra. nullā prorſus faciat mentionē: nec eā tollit: nec ei in aliq̄ derogare videt͛: imo quū idē ſctiſſimus pr̄ ⁊ dn̄s dn̄s Joā. papa. xxij. ꝓnuntiauerit de cōſilio ⁊ aſſenſu dn̄oꝝ Cardinaliū decre. Extra. ſalubriter editā ſolidā clarā et lucidā multaq̄ꝫ maturitate digeſtā: put in ſua ꝯſtitutione q̄ incipit/Quorūdam/expreſſe cōtinet͛: ac etiam viennēſe cōciliū in ꝯſtitutione illa/Exiui de paradiſo. poſita in titulo de ꝟ. ſigni. ipſam determinationē factā in illa/Exiit q̄ ſeminat. ꝯtradictio iudicio approbauerit in hac parte: nullo modo dicendū/nec credendū/ꝙ ꝑ verba aliqua generalia poſita in dicta cōſtitutione vltima/Cū inter. noluerit ſubuertere ꝑ ſuos p̄deceſſores ⁊ ſeipm̄ cū multa maturitate definita. ex͛ de elec. eccleſia nr̄a. ij. ſed promptū debet eſſe iura iurib⁹ cōcordare C. de inof. teſta. ſi qn̄. de elec. cum expediat. li. vj. cōſtitutio em̄ ſequēs ſm̄ precedentem eſt intelligenda. extra de of. dele. ſuꝑ queſtionē. in prin. nec ꝯſtitutioni p̄cedenti ꝑ ſubſequentē derogat͛: niſi inquātū inuenit͛ expreſſum. C. de edifi. p̄ua. l. vltimo. ff. de adimē. l. alumne. §. qui filias. in aut͛. de adminiſ. offi. in ſa. appel. ad fi. Et qđ nō mutatur quare ſtare ꝓhibet͛. C. de teſta. l. ſancimus. ⁊ C. de ap. l. p̄cipim⁹. vide qđ legit͛ ⁊ no. ex͛ de cōſtitu. licet. li. vj. in gloſ. eſt cōtra. Preterea poſt publicationē dicte cōſtitutionis/Cū inter nōnullos. Idem dn̄s papa Joā. de cōſilio ſacri collegij dn̄oꝝ Cardinaliū in condemnatione quā fecit iuxta ſupplicationē ſibi factā ꝓ parte ordinis fratrū minoꝝ/de poſtilla quā frater Petrus ioannis ſuꝑ Apocal͛. ꝯſcripſit: habuit cōſilium magiſtrorū in ſacra pagina: qb⁹ examinationē cōmiſit apoſtille: inter q̄s magiſtros fuerūt fratres Grego. de laudinio archiep̄s vienn̄. ⁊ Petrus de palude ordinis p̄dicatorū: et multi alij magiſtri ordinū ⁊ ſtatuū: in q̄ cōcilio ꝑ ipos magiſtros ſcripto ſub eorū ſigillis i forma publica inſtrumēti prefato dn̄o pape tradito de articulo/quē dictus petr⁹ Joā. ſcripſit in dicta apoſtilla. Cui⁹ articuli tenor de verbo ad verbū talis eſt: cōtinet͛. Ex quo ꝑ Romane eccleſie authēticā teſtificationē cōſtat regulā minorū ꝑ beatū Franciſcum editā eſſe vere ⁊ ꝓprie illam euangelicam: quā chriſtus in ſeipſo ſeruauit: et apoſtolis impoſuit et in euāgelijs cōſcribi fecit. Et nihilominus cōſtet hoc ꝑ irrefragabilia teſtimonia librorū euāgeliorū/⁊ ceterarū ſcripturarū ſanctarū/⁊ ꝑ ſctōs expoſitores earū: put alibi eſt ſuꝑabunde mōſtratū: dicti magiſtri in ſacra pagina de hoc articulo ſuū dant iudiciū in hec verba. Si dictus Petrus ioā. hec verba accepit ſm̄ intellectū et declarationē decre. Extra. verū dicit. Si aūt intelligit ſicut ip̄e alibi declarat: ⁊ ſui ſeq̄ces aſſerūt: ꝙ regula bti Franciſci ſit vere ⁊ ꝓprie idē ⁊ ipſum euāgeliū qđ chriſti: et ecōuerſo: ⁊ ꝙ dn̄s papa non habet poteſtatē ſuꝑ eā ſicut nec ſuꝑ euangeliū: vel q̄cq̄d eſt in regula bti Franciſci: totum chriſtus ad literā ſeruauerit: ⁊ apl̄is impoſuerit obſeruandū. hoc totū ſimpliciter reputam⁹ hereticū ridiculū ⁊ inſanū. nec iſtud ꝓbat͛ ꝑ aliqđ teſtimoniū quod inducat. Hec verba dicti cōcilij ſiue iudicij magiſtrorū/p̄fatus dn̄s papa Joā. recepit. Ex qbus patere pōt cuilibet intelligenti/ꝙ ipſe dn̄s papa ꝑ p̄dictā cōſtitutionē/cū inter nōnullos non intelligit dictā determinationē in ſepe dicta decreta. Extra. poſitā in hac parte aliqualiter tollere vel limitare. Idē etiā dn̄s papa Joā. qn̄ in cōſiſtorio legebat͛ dicta ꝯſtitutio/Cum inter nōnullos. ad dictum cuiuſdam Card. dicentis eidem dn̄o pape/ꝙ in ipſa cōſtitutione exprimeret hereticū fore ꝑtinaciter affirmare chriſtū ⁊ apl̄os non habuiſſe ꝓprietatē ⁊ dn̄ium rerū in ſpeciali nec etiā in cōmuni. Rn̄dit nō faciem⁹. Preterea nouiſſime p̄fatus dn̄s papa venerabilē doctorē fratrē Thomā de aquino catalogo ſctōrū adſcripſit: q̄ doctor in libello quē edidit contra dānantē ſtatum non habentiū in cōmuni poſſeſſiones ⁊ dominia rerū: ſed per mendicitatem victum ſibi querentiū: qui libellus incipit: Ecce inimici tui ſonuerunt. v. c. expreſſe determinat atq̄ꝫ ꝓbat ꝑ authoritates euāgelij et ſctōꝝ doctoꝝ eccleſie/ꝙ poſſeſſiōes ⁊ dn̄ia tam in ſpeciali q̄ in cōmuni/et diuitias relinquere: eſt quidā gradus altior cōtentus ſub perfectione euangelica. Et in reſpōſionib⁹ q̄s facit ad argumēta in oppoſitū/dicit ſic de verbo ad verbū. Ad. xvij. ar. dicēdū eſt/ꝙ eccl̄ia: q: multos infirmos ſuſtinet: qui non de facili ſine tēporalium poſſeſſionū ſolatio eccleſiaſticā vitā ducere ſuſtineret: expedit facultates cōmunes in eccleſia poſſidere/dimiſſis ꝓprijs/⁊ p̄cipue propter pauperes ſuſtētandos: nō tn̄ ꝓpter hoc ſequit͛/ꝙ nō ſit expediens a predictis viris qui ꝓpria dimiſerūt: vitaꝫ religioſam agere ſine cōmunib⁹ poſſeſſionib⁹. Et q̄uis perfectio euangelica et apoſtolica nō annullet͛ in illis q̄ poſſeſſiones cōmunes habēt: tn̄ expreſſius ſeruat͛ in illis qui ꝓprijs dimiſſis etiā cōmunibus carēt. hec ibi. Et ad illud qđ obijcit͛ ꝑ aduerſarios paupertatis in ſpeciali ⁊ in cōmuni: ꝙ chriſtus loculos habuit. in eodē libello reſpōdet in hec ꝟba. Ad illud aūt quod. viij. d: dicēdū. ꝙ q̄uis nō ſit preceptū/ꝙ nihil pecunie ad vſus neceſſarios reſeruet͛ a ſanctis: eſt tn̄ ꝯſilium. nec dn̄s habuit loculos quaſi aliās ei ꝓuidere nō potuiſſet: ſꝫ vt in ſe gerēs infirmorū ꝑſonā: vt ſibi licitum crederent qđ a chriſto obſeruari viderent. hec ibi. que ꝓbat ꝑ authoritates ſctōꝝ doctorum eccleſie. Et. j. in eodē libello dicit ſic et in eodem. c. Ad. xiiij. dicendum eſt/ꝙ ſicut ſupra dictū eſt: dn̄s pecuniā ſeruari fecit in loculis in neceſſarios vſus: vt infirmis cōdeſcenderet: et ideo nō eſt reputandum ꝓ ſuperſtitione ſi aliqui perfecti viri nolunt pecunias reſeruare. Et q̄uis chriſtus pecuniam reſeruari fecerit: nec eam habuerit ex aliquib⁹ poſſeſſionibus: ſed magis ei a fidelib⁹ ꝑ modū eleemoſyne miniſtrabantur. hec ibi. Et. j. in. e. c. dicit ſic. Ad. xxij. dicendum eſt/ꝙ q̄uis ſancti patres modū illum habendi poſſeſſiones in cōmuni approbauerūt: nō tamē hunc modū abdicationis in communi reprobauerunt. et ideo non eſt p̄ſumptuoſum hunc modum ſequi. alās nihil de nouo poſſet inſtitui quod non fuerit antiquitus obſeruatum: nihilominus tamē iſte modus viuendi a multis ſanctis patribus fuit antiquitus obſeruatus: et etiam in eccleſia primitiua. hec dictus doctor. Si autem huiuſmodi doctrina dicti doctoris fuiſſet contra fidem euangelij: aut ſcripture diuine aduerſa/ac per conſequens erronea et heretica: non eſt veriſimile nec credendum/ꝙ prefatus ſanctiſſimus papa Joan. ipſum ſanctoruꝫ catalogo adſcripſiſſet. Nec his obſiſtit ꝙ p̄fatus venerabilis doctor in ſua ſumma ſecūda ſecūde dicit ꝙ habere aliquid in cōmuni non diminuit de perfectione religionis: inducens ad. hoc. xij. q. j. expedit. quia ſicut colligi poteſt per rationes per eum ad hoc probandum adductas/intelligit ꝙ habere in communi non diminuit aliquid de illa perfectione que eſſentialiter eſt annexa religioni: que in abdicatione proprietatis et dominij omnium rerū in ſpeciali ſiue in ſingulari conſiſtit: de qua loquitur ex͛ de ſtatu. mona. cū ad monaſterium. in fi. et dictum. c. expedit. quam ſancti Hilari⁹/Auguſtinus/Benedictus/et plures alij habentes in cōmuni poſſeſſiones et rerum dominia ad ſufficientiam profeſſi ſunt. non autē intelligit/ꝙ non diminuat aliquid de illa ꝑfectione q̄ eſt ſuperogatiōis et culminis apoſtolice ꝑ quā abdicant͛ poſſeſſiones in proprio et in cōi: et ſtatus mendicitatis eligit͛. alioq̄n ſi de tali intellexiſſet (qđ abſit) incurriſſet ſententiam quam felicis recordationis dominus Alexander. iiij. de cōſilio dn̄orum Card. ꝓtulit

in oēs aſſerētes hmõi abdicationē ꝓprietatis et dñij oim rerū tam in ſpeciali ꝙ̄ in cõmuni/non eſſe de perfectione euangelica: ⁊ in eterna retributione precellentem gloriā nõ mereri: put in duabus cõſtitutionibus ꝑ ipſum põtifi cem ſuper hoc editis: quarū vna incipit/Romanus ponti fex.et alia/Nõ ſine multa cordis amaritudine.plenius cõ tinet̄.Et fuiſſet ɔtrarius ſibi ⁊ ordini ſuo et precedēti de terminationi ſue: quā in ꝑdicto libello ɔſcripſit: qd̄ de tā to doctore credendū non eſt. Nec obſ.qd̄ dicit̄ ꝙ licet di ctus doctor in dicto opuſculo/Ecce inimici.dixerit ꝙ non hr̄e poſſeſſiones in cõmuni et ꝑ mendicitatē victū quere re/cõtineat̄ ſub ꝑfectione euāgelica: nõ tñ dixit: nec intel lexit/ꝙ prorſus abdicare ꝓprietatē ⁊ dñium oim rerū in ſpeciali et in cõmuni/cõtineatur ſub ꝑfectione euāgelica. quā habere dñium et ꝓprietates aliquarū rerum neceſſa riarū in cõmuni ad vitā nõ inducāt vt dicūt ſolicitudinē charitatis impeditiuā.Et vere nõ obſ.Nā oēs rationes ⁊ authoritates quas inducit ad ꝓbandū ſtatū mendicita tis eſſe licitū et ſub ꝑfectione euangelica contineri: ita ar guunt ſtatum abdicantium ꝓprietatem et dñium rerum oim in ſpeciali et in cõmuni/cõtineri ſub ꝑfectione euan gelica et eminentius/ſicut ſtatū illorū qui in aliquib⁹ mo dicis dicūt ſe in cõmuni ꝓprietatē ⁊ dñium retinere/⁊ ſuf ficientiā poſſeſſionū in cõmuni vnde viuere poſſint abſq̄ mendicitate: a ſe et eorū ſtatu aſſerunt abdicare/maxime quā habere in aliquib⁹ rebus ꝓprietatē ⁊ dñium introdu ctum de iure gentiū vel ciuili nõ ſit ad vitam humanā ne ceſſarium. Nihil eſt eñ ad vitam humanā neceſſariū con ſeruandam niſi vſus rerum. Et ideo preter vſum nihil in rebus querendum eſt: vt ſuperius eſt probatum. Si eñ dominiū et proprietates domorū et librorū et veſtimēto rū ⁊ pecuniarū: ex quibus huiuſmodi neceſſaria acquirū tur: foret neceſſarium ad vitā humanam conſeruandam: ſicut nullus in ſpeciali poteſt licite renūtiare his ſine qui bus nõ cõſeruatur eſſe nature: ſic nec in ſpeciali/nec in cõ muni poſſet renūtiari dñio ⁊ ꝓprietati talium rerū neceſ ſariarū. Retinere etiā in cõmuni dñia ⁊ ꝓprietates in re bus/ita videt̄ inducere ſolicitudinē ſuo modo/et animū ad auaritiam implicare: ſicut retentio dominij ⁊ ꝓprieta tis in ſingularib⁹ inducit. Sicut eñ ex eo ꝙ quis dicit/hoc meum propriū/hoc tuum ꝓprium/inducit̄ litigium inter ſeculares ꝑſonas: ita ex eo ꝙ vnum collegiū qd̄ vicem ob tinet ſingularis ꝑſone: vt dictū eſt: hoc meū dicit/hoc tuū inſurgunt litigia ⁊ cõtentiones inter collegia ⁊ cõmunita tes: q a charitate plurimū diſtrahūt ſicut experientia ma nifeſtat. Preterea eccleſia vniuerſalis frequēter determi nauit ꝙ abdicatio ꝓprietatis ⁊ dñij omniū rerū tā in ſpe ciali ꝙ̄ in cõmuni: quā fratres minores profitent̄: ſub ꝑfe ctione euangelica arctius etiā ɔtinet̄: ⁊ damnat cõtrariū aſſerentes: vt in preallegata cõſtitutione dñi Alexan.iiij. Non ſine multa cordis amaritudine. cõtinet̄: quā dict⁹ do ctor nõ potuit ignorare: et ideo nullatenus eſt dicendū/ ꝙ ɔtra ɔſtitutionē definitionē ⁊ determinationē eccl'ie di cere voluerit/ꝙ abdicare ꝓprietates et dñia rerū oim tā in ſpeciali ꝙ̄ in cõi/nõ cõtineat̄ ſub ꝑfectiõe euangelica: ⁊ ꝑ ɔſequēs a determinatiõe eccl'ie deuiare/⁊ ſeipm ꝓpria voce dānare: ⁊ ſibi cõtrarius eſſe: ⁊ ꝑ cõſequens minime audiendus. C.de muneribus.l.ꝓfeſſio.li.x.lxxiiij.di.geſta. xxiij.q.vij.qd̄ autē.⁊ ex̄ de ap.ſolicitudinē. Sed et ſi cõtra eccleſiā diceret ſtabit̄ determinationi eccl'ie ⁊ nõ ſibi etſi maior Auguſtino fuiſſet.xx.diſt.c.j.Et ꝑdicta ſemꝑ intelli gant̄ ſaluo iudicio meliori ⁊ ſub correctione dñi pape/et ſedis eius.

Aſſerere ꝙ chriſt⁹ et apoſtoli nõ habuerunt aliqd in cõi ſit hereticū.

Articulus.lx. A

E**x premiſſis patet** aliq̄liter/q̄d tenendū ſit in q̄ſtione q̄ mo ta fuit tp̄e dñi pape Joā.xxij. vtrū aſſere re ꝙ chriſt⁹ ⁊ apli nõ habuerūt aliq̄d in cõi ſit hereticū. In qua inſuꝑ queſtione primo explicandus eſt titulus et intellectus q̄ſtionis. Nā non querit̄ de chriſto inquātum deus: q: hoc mõ/dñi eſt terra ⁊ plenitudo ei⁹. vt in ps̄. dicit̄. xxiij. ⁊. lxxxviij. et ex̄ de deci.tua nobis. §. verū. ⁊ diſt. viij. quo iure. ſic eñ loquit̄ Joā.j. Joānes euangeliſta put exponit papa Leo in ſer mone de circūciſione dñi. In ꝓpria inquit venit: ⁊ ſui eū nõ receperūt. et in ps̄. xlix. Si eſuriero non dicā tibi: meus eſt eñ orbis terre et plenitudo eius. Nec etiā intelligitur iſta queſtio de tp̄e: put chriſtus fuit in etate puerili ſeu iu uenili. Nec de apoſtolis ante ꝙ̄ eſſent cū chriſto/⁊ a chri ſto vocati/⁊ ad predicandū miſſi. nam ante nõdum erant apli. Apl's eñ interpretat̄ miſſus: vt dicit Maxim⁹ in ſer mone de apoſtolis. ⁊ facit. xxj. diſt. in nouo. Sed intelligi tur de chriſto ꝓ illo ⁊ ab illo tēpore/quo ipſe incepit publi ce predicare: et ad cõtemptū mundi ⁊ penitētiā hoīes in uitare. Et aplos qui fuerunt ꝓpria et pncipalia membra corporis myſtici catholice eccleſie chriſti/ad ſtatū ꝑfectio nis vocare. ſic habetur Matth. iiij. ꝙ vocauit petrū ⁊ an dreā fratrē eius/Jacobū et Joannem fratrē eius: quib⁹ et dixit: Venite poſt me faciā vos fieri piſcatores hoim. ⁊ de apoſtolis ꝓ illo tp̄e/quo chriſtus eos cõſtituit apoſto los illos ad predicandum mittens: ac eis formam perfe ctionis dans/dicēs Mat.x. Nolite poſſidere aurum ⁊c. Luce.x. Nolite portare ſacculum neq̄ peram. ⁊ Luce.ix. Nihil tuleritis in via. ⁊ Mar.vj. Precepit eis ne q̄d tol lerent in via. Nec etiā põt intelligi q̄ſtio de aplis put fue runt prelati eccleſie militantis cõſtituti/et cura animarū eis cõmiſſa: quia hmõi ꝑlatio et cura nõ fuit eis cõmiſſa ⁊ tradita ante mortē chriſti: ſʒ poſt mortē et reſurrectionē chriſti: vt habet̄ expreſſe et no.l.diſt.cõſiderandū. et ex̄ de elec.ſignificaſti. ⁊ no.xxj.diſt.in nouo. Sed intelligitur de aplis pro tēpore in q̄ fuerūt cū chriſto/⁊ ab eo miſſi: ⁊ eis (vt dictū eſt) impoſita forma ꝑfectionis ad hui⁹ ſeculi cu piditatē et auaritiā extirpādā. Et ideo ſignāter in titulo queſtionis copulatiue ſiue cõiunctim dicit̄. Querit̄ vtrū aſſerere ꝙ chriſt⁹ et apli ⁊c. Rurſus ad intellectū dicte queſtionis/attendendū eſt ꝙ habere aliq̄d quantum ad pſentem materiā ꝑtinet: poteſt intelligi dupliciter. Uno mõ iure dñij vel q̄ſi/ſeu ꝓprietatis: vt dictum eſt in. §. pri me pre. Scd̄o dicit̄ q̄s habere quātum ad ſimplicem factī vſum/nihil ſibi ꝓprietatis vendicans: nec habens in hoc et hoc modo dicit̄ habere ſeruus et religioſus veſtes et res quib⁹ vtit̄. ⁊ tunc habere demõſtrat potius factum ꝙ̄ ius. ff. de pecu. nec ſeruus. q: quantū ad ius ciuile attinet: ſeru⁹ ꝓ nullo habet̄. ff. de reg. iur̄. l. qd̄ attinet. Et idem de religioſis: q̄ quantū ad ius ciuile ꝑtinet ⁊ ad mundū/pro mortuis habent̄: vt. ſ̄. dixi in. §. prime pre. vel diſpenſatio nē: ſicut aliq̄n habet religioſus diſpenſator vel executor cõſtitut⁹ a teſtatore ad res aliq̄s vel bona vel pecunias pauperib⁹ vel alijs diſpenſanda. ex̄ de teſta. tua. ⁊. c. Joā nes. ⁊. c. ſi religioſus. vj. li. vñ et tales executores poſſunt agere ɔtra heredes. C. de epiſ. et cleri. nulli. Et ſi null⁹ ſit heres: tñ põt ipe executor totam hereditatē vēdicare: nec detrahet falcidiā. C. de epiſ. et cleri. ſi q̄s. et pre. c. tua. ⁊. c. Joānes. Si aūt ad alios vſus teſtator vellet expendi: ſic nullū cõmodū ad executorē ꝑtinere debet. puta/q: mini ſter tñ conſtituitur: tūc non poterit agere. ff. ad trebel. lu cius. §. meuia. Si vero aliq̄d cõmodum puta falcidiā ad eum voluit pertinere: tunc aget. ff. de le. ij. titulo. x. ſm̄ In nocē. qui ſic no. in pre. c. Joānes. Uel quū quis habet res ſibi per aliquem cõmodatas ſeu depoſitas ſeu cõmoda tas: et tūc in his non habet nec dñium: nec proprietatem: nec etiam proprie poſſeſſionem iuris: quia rei commoda te et depoſite poſſeſſionem et dominium retinemus. ff. commoda. rei commodate. ff. depoſi. licet. et no. ex̄ de com moda. c. vnico. in gloſ. et depoſito. c. ij. in gloſ. j. in fi. et de ſequeſtra. poſſeſ. et fruc. c. j. gloſ. in hoc ipſum. Sed aliq̄n quū poſſidere accipit̄ largo mõ/ꝑ detentione facti: ⁊ hoc modo dicunt̄ prelati ⁊ depoſitarij poſſidere ſeu hr̄e/put hr̄e ſumitur largo modo pro detinere: vt. ſ̄. notatum eſt. §. proxime pre. Conſtat autem ex preallegatis/ꝙ queſtio

Habere aliquid.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN